

fastholde det ærede Medlems Udtalelse at ignorere Fæstningen og have sin Opmærksomhed rettet paa en eventuel Begrænsning af de militære Udgifter. Jeg finder, at de Forbringere, som maatte kunne stilles fra Marineministerens Side, maatte være et vægtigt Led, en mægtig Hjælp for det paagældende Udvalg til at kunne begrænse de krigsministerielle Udgifter; thi det er klart, at skulle vi hævde vor Neutralitet, hvad der jo er vor Mening, ligger Hovedhvervet til Flaaden og til Dels det levende Værn i Landet.

Naar de højtærede Ministre, trods de betydelige Byrder paa Folket og trods det, at vi nu i 26 Aar have kunnet hjælpe os uden Forandring i den tidligere Organisation, nu forlange saa forhøjede Byrder, saa burde de i det mindste udvikle, hvilke de politiske Forhold ere, der kræve, at man nu gaar videre. Saa vidt jeg kan se, er vor Stilling for hver Dag, der gaar, forholdsvis heldigere. I 1864 lige efter Krigen var hele Europas Opmærksomhed henvendt paa os efter de slesvigske Krige; men lidt efter lidt har man glemt dem og vort Folk, og vi kunne for saa vidt haabe snart at naa til den fuldstændige Glemsel, som er det bedste og sikreste Værn for smaa Nationaliteter. Der er kun to Ting for Øjeblikket, som henlede Opmærksomheden paa vort Folk, den ene er de fyrstelige Sammentømster her i Landet, de kunne ikke ventes at vedblive til evige Tider, og den anden er det mærkelige Ministerium, vi have, der staar som noget enestaaende i den civiliserede Verden, og som jeg ganske vist maa indrømme for alle reaktionære Partier i Europa er en saa attraaeværdig Genstand, at jeg ikke kan tro, at det skulde være nogen Grund for fremmede Magter til at paaføre os Krig. Tværtimod vil jeg sige, at for Tiden, hvor de reaktionære Elementer regere Landene, ere vi snarere beskyttede mod Krig, saa længe vi have saa attraaeværdige Ministre, og jeg tror, at de underverdige deres Betydning ved foruden sig selv ogsaa at paatælde en Fæstning til vor Beskyttelse; men selv uden Hensyn til dette mener jeg rigtignok, at vi ville kunne hjælpe os med de militære Institutioner, vi have efter de bestaaende Love. Skulle vi gaa videre, maa vi i alt Fald fordrø oplyst, hvad der begrundet det; men der er aldrig endnu givet nogen Grund hverken for Tinget eller i Udvalg for at gaa videre. Der er ikke hændt til, at vore politiske Forhold skulde kræve at gaa videre, hverken vort Forhold til Frankrig eller til Tyskland eller til Rusland. Ja, den højtærede Krigsminister meddelte, tror

jeg, i et andet af Tingets Møder, at Spanien begyndte at besøge, men deri kan jeg dog ikke se nogen fornuftig Grund til, at vi ogsaa skulde have en Fæstning. Det eneste, man siger os, er, at vi skulde forsvare os, og man henviser nu til Fæstningen og erklærer, at den skal man bruge; men hvorledes og mod hvem man skal bruge den, er der aldrig kommet nogen Oplysning om. Jeg ved ikke, hvilken Magt det skulde være, thi at trække en Magt herind for at styde paa den kan ikke være Meningen, og det vil ellers næsten blive umuligt for os at komme til at bruge Fæstningen. Vor Eidenhed er — som jeg sagde — vor bedste Beskyttelse. Der er kun en eneste Magt, som kunde tænke paa at erobre os. Rusland kan jo ikke tænke derpaa, Frankrig heller ikke, saa er der kun Tyskland tilbage. Men Tyskland er netop den Magt, som har den største Interesse i, at vi bestaa som selvstændig Stat. Tyskland har ubetinget den største Interesse i at have os liggende paa sin Landgrænse som en neutral Stat og beskyttende dens Grænse, saaledes at naar vi hævde vor Neutralitet og beskytte den, have vi den bedste Sikkerhed for vor Selvstændighed og Frihed i vort Nabolab til Tyskland. Den højtærede Krigsminister siger jo ogsaa, at vi skulde beskytte vor Neutralitet, at Fæstningen skal beskytte vor Neutralitet, og det er jeg fuldstændig enig med ham i. Naar vi beskytte vor Neutralitet og hævde den, er der ikke Spørgsmaal om, at vor Stilling som Stat jo derved er sikret, men man kan ikke beskytte sin Neutralitet paa andre Steder end der, hvor den kan brydes, og Neutraliteten kan dog ikke brydes der, hvor Fæstningen ligger. Der er et æret Medlem — det var det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgfreds (S. Rjør), — som spurgte efter Neutraliteten, om hvor den var, han vilde gerne have fat i den. Han mente, at vi skulde henvende os til de andre Magter, som vilde give os Neutralitet. Jeg husker ikke, om den højtærede Krigsminister svarede ham derpaa, men jeg vil da svare ham, at vi selvfølgelig ikke kunne henvende os til nogen anden Magt om Neutralitet, den kunne vi kun staae os selv. Jeg tror, jeg deri er enig med den højtærede Krigsminister. Man kan kun tilvejebringe den derved, at vi garderes der, hvor den kan brydes, og naar det ærede Medlem mente, at vi skulde henvende os til Europa og bede derved, er dette aldeles fejlagtigt. Maa jeg for at forklare ham en neutral Magts Stilling f. Eks. erindre om Affæren ved Helgoland. Admiral Suenson, som kommanderede de danske Skibe, besejrede jo